

sturmenten, war nur ein festgeschlossener Kriegerhaufen, welche die durch Alexander Mag. erschöpften Länder ausraubten.« (pag. 211.)

Naj je že čegaver koli, keltski po nastanku, rimski po oblasti: ni ga. Dasi ni več Novioduna, vendar želimo zvedeti, od kod je in čegav je bil.

Justinus lib. 24. cap. 4. piše: »Galli trecenta milia hominum ad quaerendas novas sedes miserunt; ex his portio in Italia consedit, quae urbem captam incendit; portio Illiricos sinus penetravit et in Pannonia consedit, gens aspera, audax, bellicosa; ibi domitis Pannoniis per multos annos cum finitimis bella gesserunt.« — To je bilo okoli l. 350. do 336. pred Kr.; takrat so prišli na Savo in Dravo za onimi, ki so šli nad Rim pod Brenone; o teh piše Livius lib. V. cap. 33. sqq. To je bilo l. 364. ab U. cond., l. 390. pr. Kr. — Livij stavi nekoliko drugače. — Pozneje so bivali Kelti v Gorenji Italiji; večina mest izvira od Keltov: Milan, Verona, Pisa, Brescia i. dr. — Slovani so Kelte imenovali Vlahe —

glej Nestor. Mi Kranjci še sedaj pravimo Lah, Laško, drugi rekajo Italijan, Italijansko. Kelti so že davno izginili, ime je pa še ostalo Lah, Laško. Kaj pomeni to? Nič drugega, nego to, da Slovenci so bili mejaši z Lah, poznali Kelte in — da so bili Slovenci na Kranjskem že za časa Keltov, torej pred Kr. rojstvom. — Ne pa kakor piše zaničljivo Dimitz (str. 100.): »Das Jahr des Erscheinens der Slaven in unseren Gegenden lässt sich nicht genau bestimmen. Im J. 569. zogen die Longo-

barden nach Italien und überliessen den Avaren Pannonien. Da mögen die Slaven als Vorhut der Avaren dort eingedrungen sein.« — No! Kdo pa dela svojemu sovražniku »Vorhut?« — Ali si misli D. Slovence kakor cigane, ki pridejo, skuhajo pa gredó? Škoda, da Šafařík ni živ; on bi mu rekel: Entweder sind sie aus der Erde gewachsen, oder sind sie gekommen; aus der Erde gewachsen sind sie wahrscheinlich nicht; woher sie gekommen? — wann sie gekommen? das weiss Niemand zu sagen — auch Dimitz nicht.

— Pomniti je še to, da sedanji Valahi so nastali v šestem stoletju iz Slovanov, Gotov in Rimljanov; s Kelti nimajo ničesa opraviti, tako veli Šafařík.

18. **Raka**, to ime bi lahko razlagali, ko bi bilo dokazano, da so tukaj bili grobovi, zakaj raka pomenja v staroslovenščini to, kar rimski sepulcrum, tumulus. Pa grobov tu ne potrebujemo, saj so Slovani dajali krajem imena po njihovi kakovosti. Raka sega še pred rimske grobove. Svet na Raki je ves podoben grobovom;

od daleč s Šentjernejske planjave je videti gorovje navbrežno, jednolično, gladko, če pa prideš gori in opazuješ svet od blizu, kažejo se ti sami grobovi, res v veliki meri; jama pred jamo, grič za gričem; vse je raztrgano, zemlja rodovitna in za sadje in yinstvo prav ugodna; pogled doli na Šentjernejsko ravnino je prekrasen. In tu na Raki je podoba sveta ravno nasprotna kakovosti sveta v Krakovem, ki se razteza kot velika hosta hrastova doli v ravnini pod Rako ob Krki. (Dalje.)

Sv. Alojzij kot mladenič.

(Po sliki iz njegovega 17. leta.)

